

မှီတုတု

အမြဲတမ်းအစစ်

လေးမာ ထွေးမာ

ချစ်စရာ ၁၀၀ ရုပ်

BURMESE
CLASSIC

ပုံနှိပ်

လေးမ

ထွေးမ

ချစ်မောဒဏ္ဍာရီ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၀၀၀၈၀၁၀၈

မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၀၀၂၃၂၀၄၀၈

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမြနိုင် (ရာဇာထွန်းလစဉ်)

အမှတ် ၄၇၄၊ ၇- လမ်း၊

၅-ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာ။

အတွင်းနှင့်အပုံးပုံနှိပ်

ဦးသန်းလွင် (ရွှေလင်းယုန်ပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ်-၅၁၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊

ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၀၈-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်

ထန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်

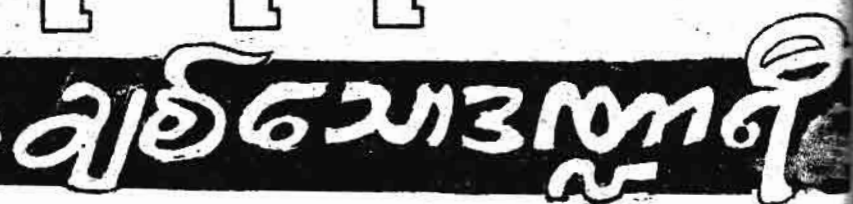
အုပ်စု - (၅၀၀)

ဖြန့်ချိရေး

မော်ကွန်းသစ်စာပေ

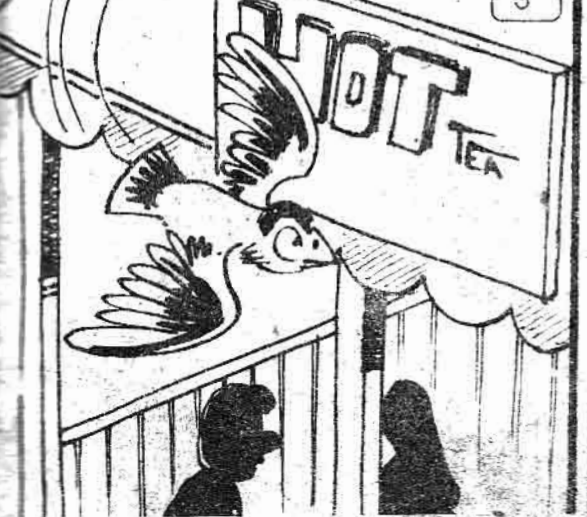
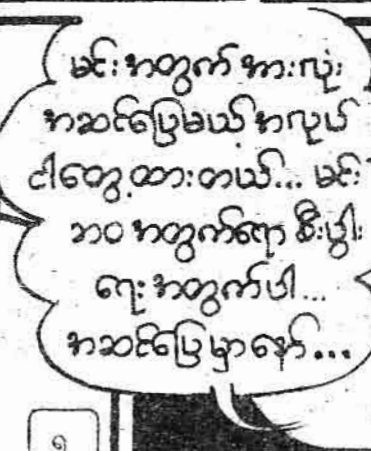
အမှတ်-၄၈၀၊ ရွှေသွေးလမ်း၊

၃၅-ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံ။

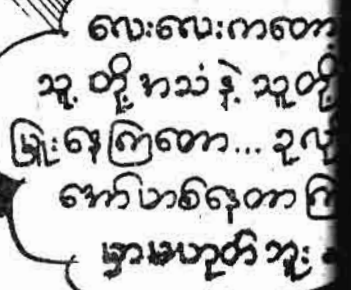
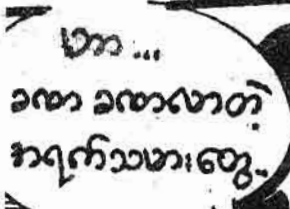
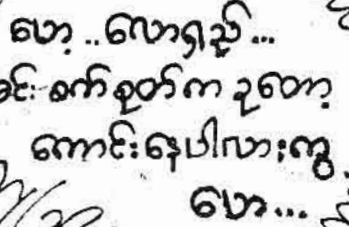
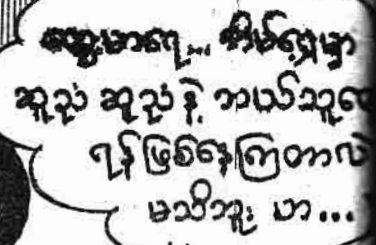

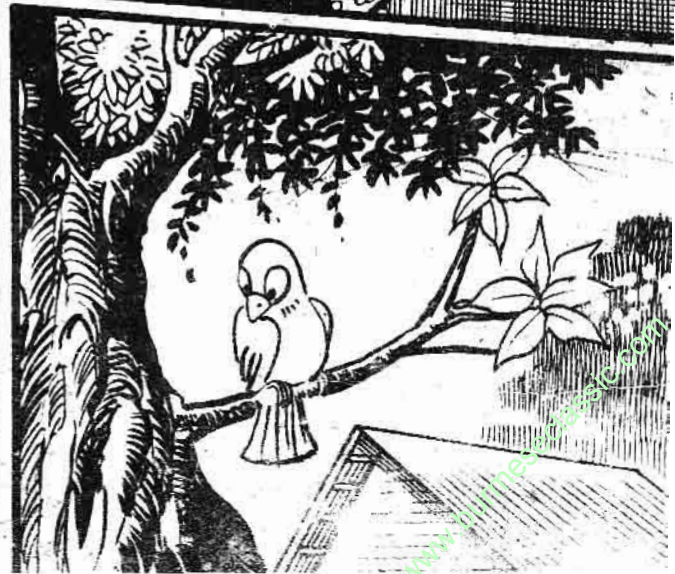

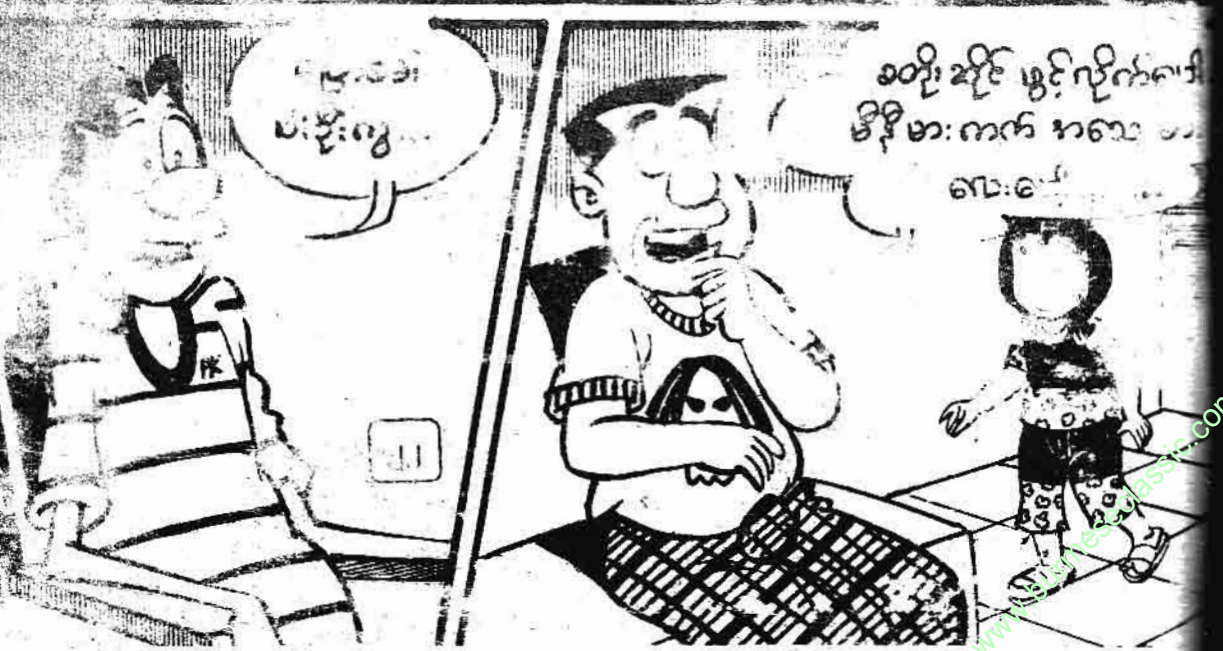
နောက်တစ်နေ့...

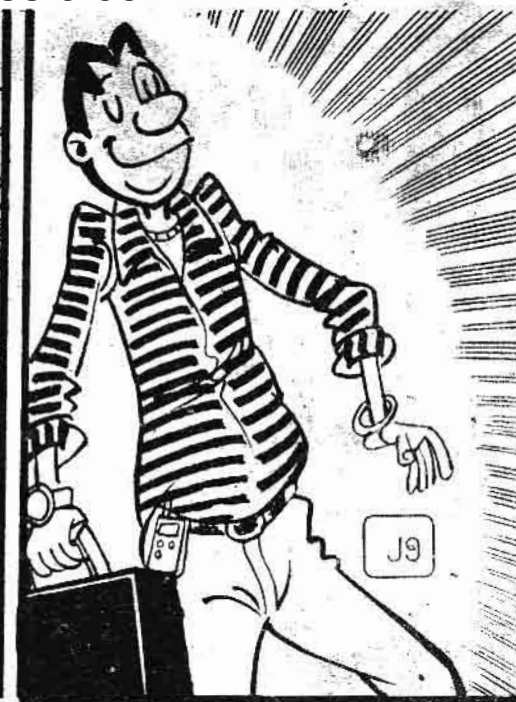

တွေ့တဲ့အတိုင်းပဲ...

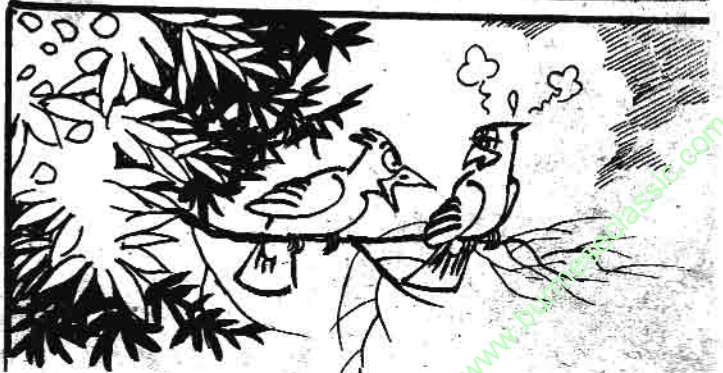

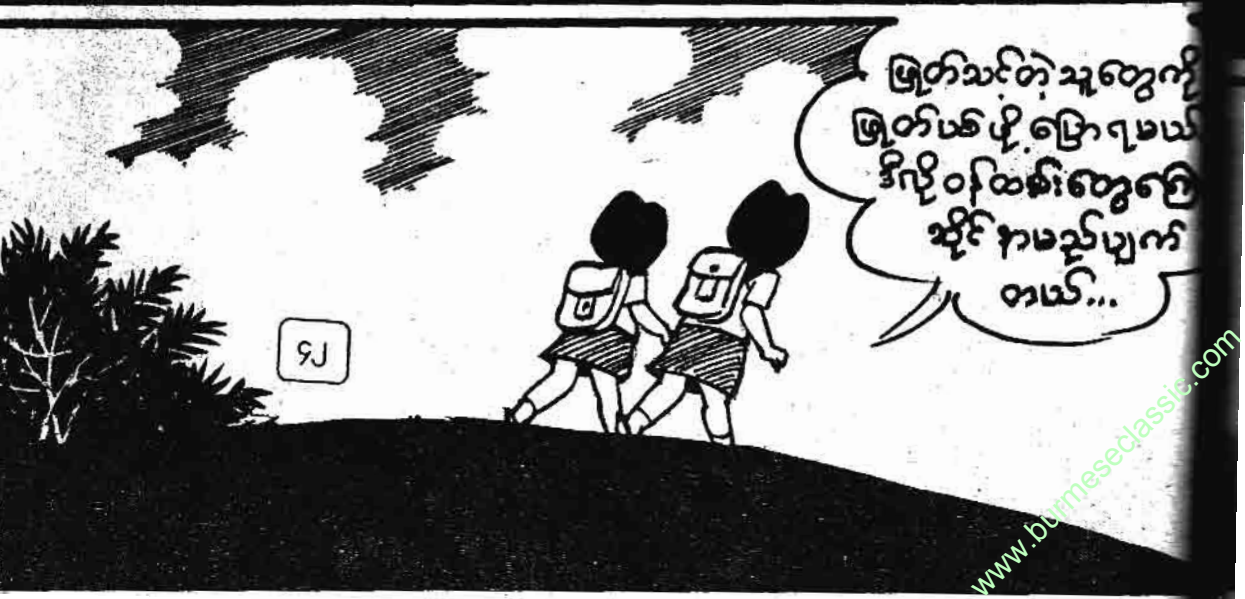

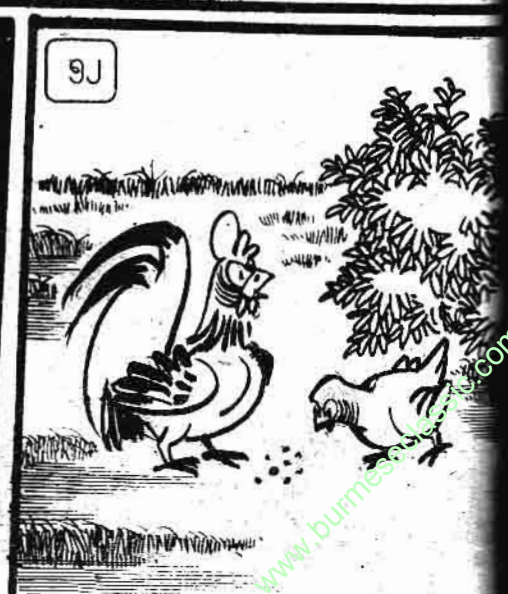

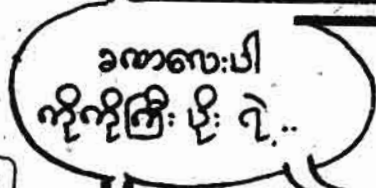

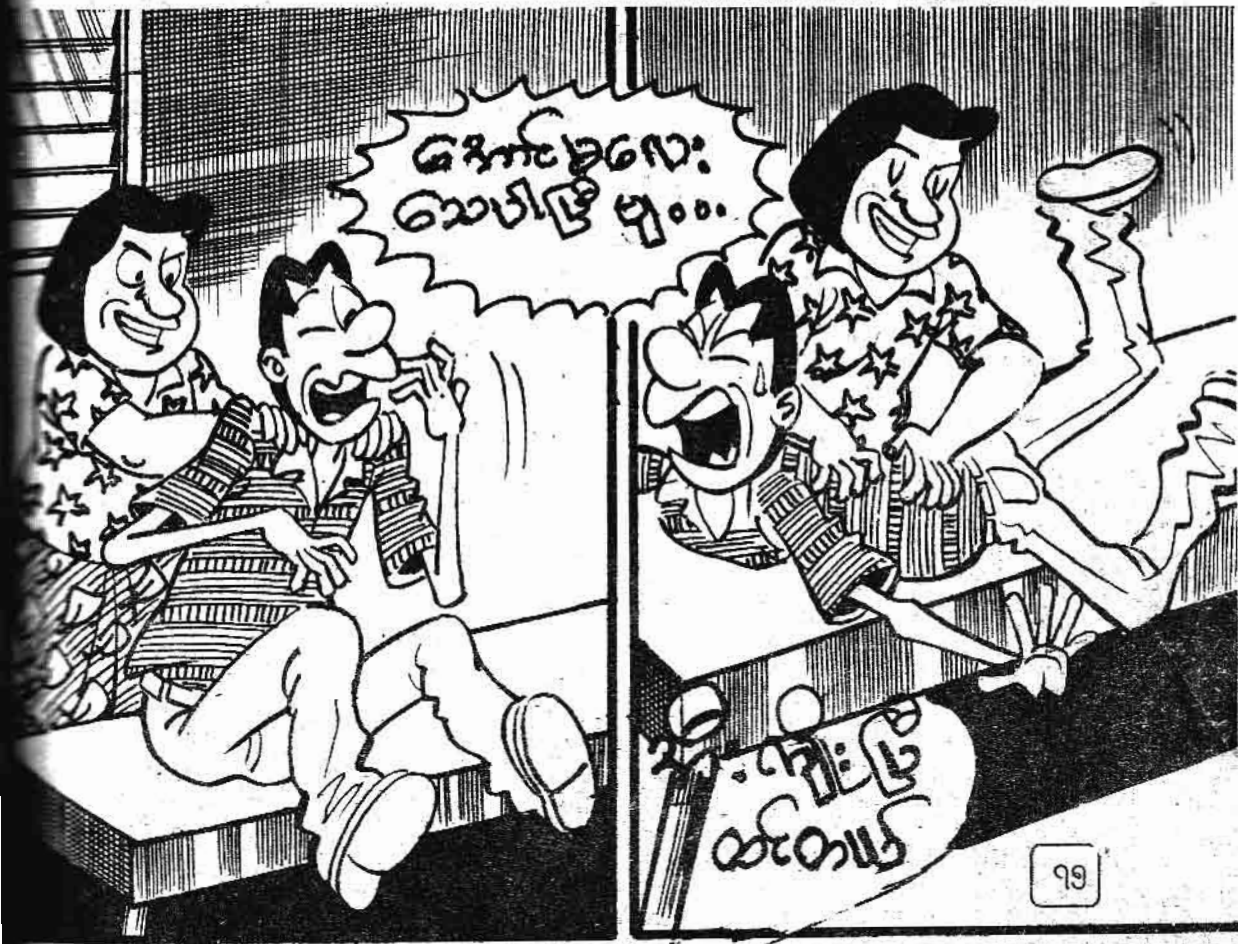

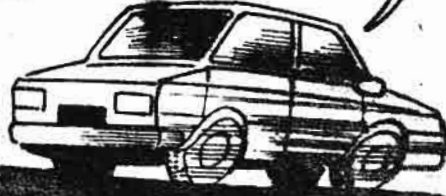

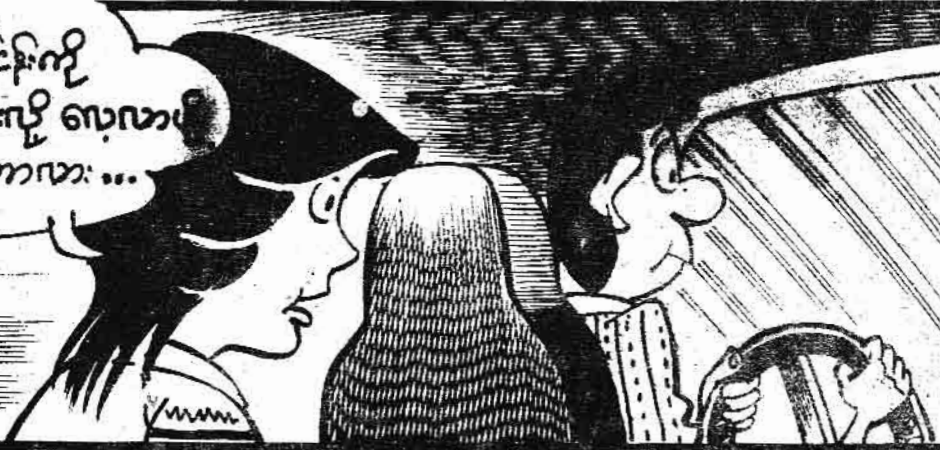

လေးလေး: အခု ဦးဦးနီ ဆီသွားတာ
အများပြေး အလည်သက်သက်
သွားတာလား...

သူ့ လုပ်ငန်းကို
စက်ဝင်စားဖို့ လေ့လာ
သွားတာလား...

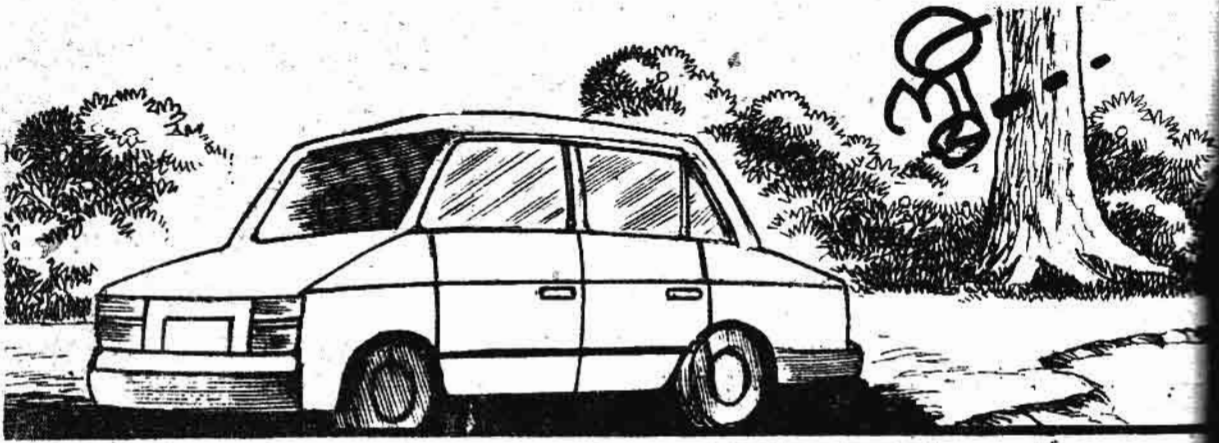

လေ့လာရုံ သက်သက်
အတုတရား... လုပ်ဖို့
ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ.. မြေ
နေရာတွေ ဝယ်ဖို့
သွားတာ...

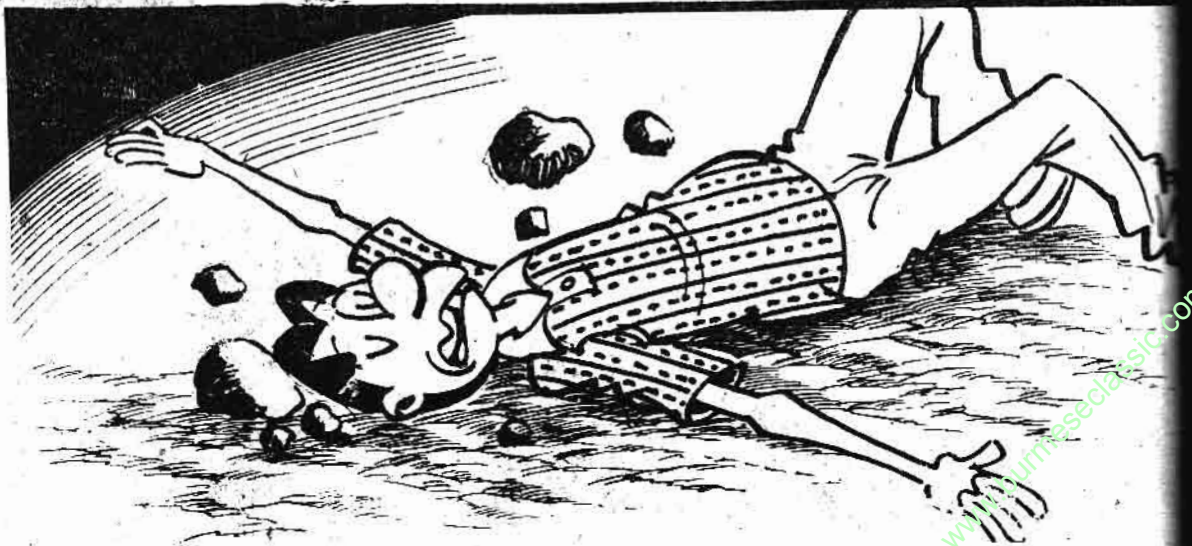
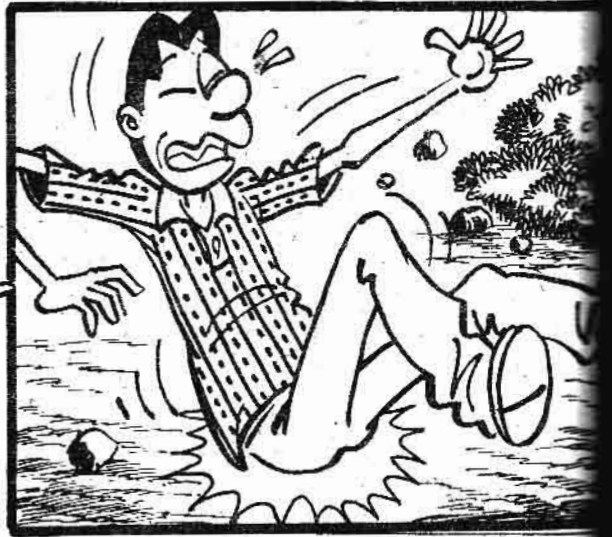

အာ... ကျွတ်... ကျွတ်...

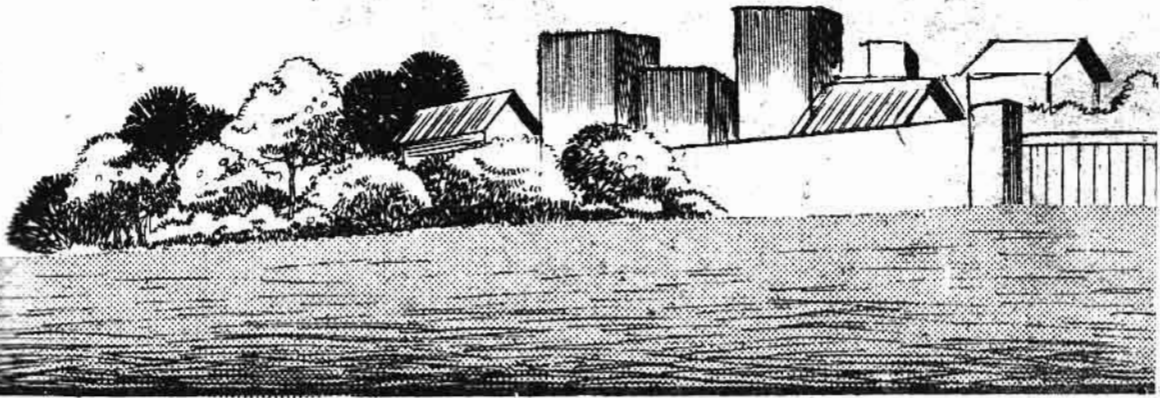
ဇေးဇေး...
အဖြစ်သွားသေးလဲ...

အမှဲမဖြစ်ဘူး...
ရတယ်... ရတယ်...
ဟဲ... သွားရင်အင်...

BURMESE
CLASSIC

အယ်ကို
သွားဦးမှာလဲ...

ကြည်ရတာ မြို့ဟောင်း
ဤ နဲ့တူတယ်... အား
လုပ်မှာလဲ ဂေဟေးရဲ့...

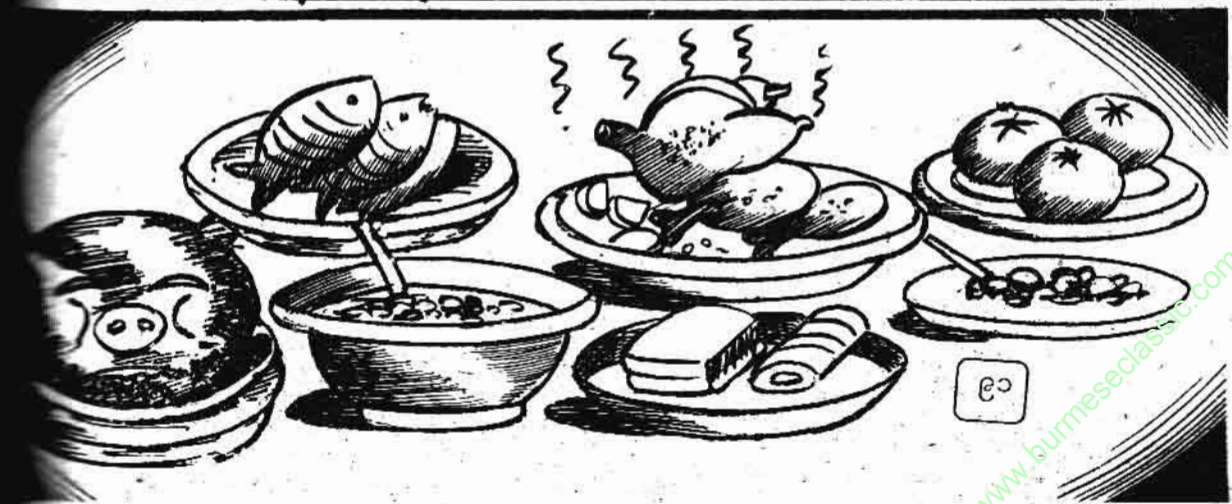
BURMESE
CLASSIC

၈၉

ဧဟဟဟဟဟဟဟ
ဆိုနေမှ...

ဆိုင်ရှင်တို့...
ဆိုင်ရှင်တို့...

စားပြီးမှ အဲဒါတွေ
မယ်ဟာ...

ဇု

ဒီကလေးတွေကတော့
အစားတွေရင် အဲဒါ
ပြောလို့ကို မရတော့ဘူး
ဟွန်း...

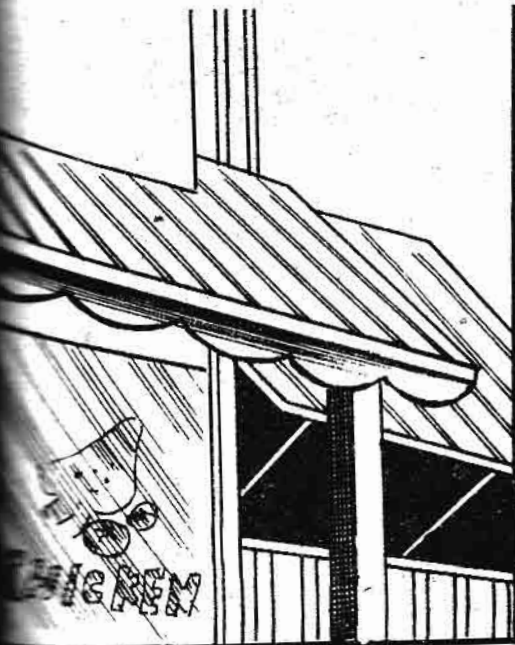

ကေး...ဟုတ်တယ်...
စားမယ်... မနေခိုင်းတော့ဘူး...

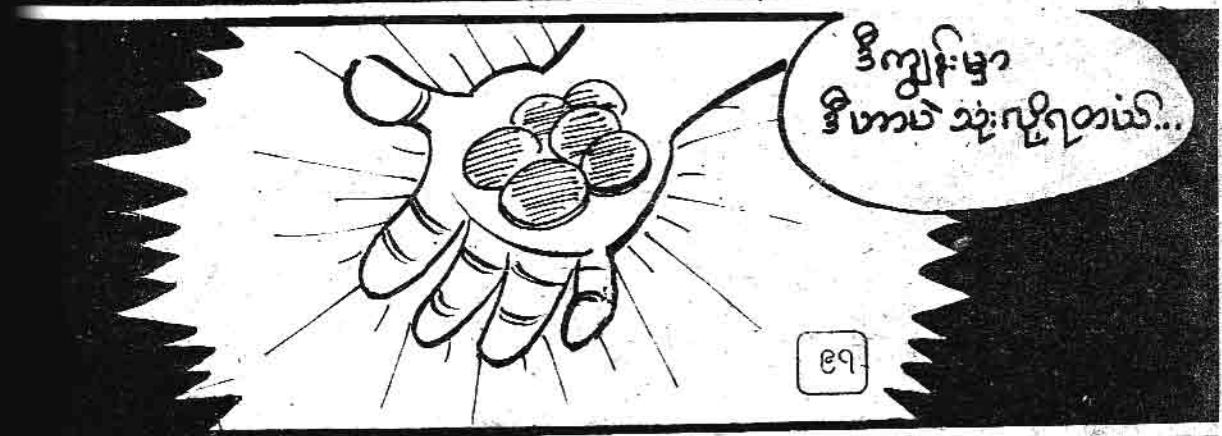

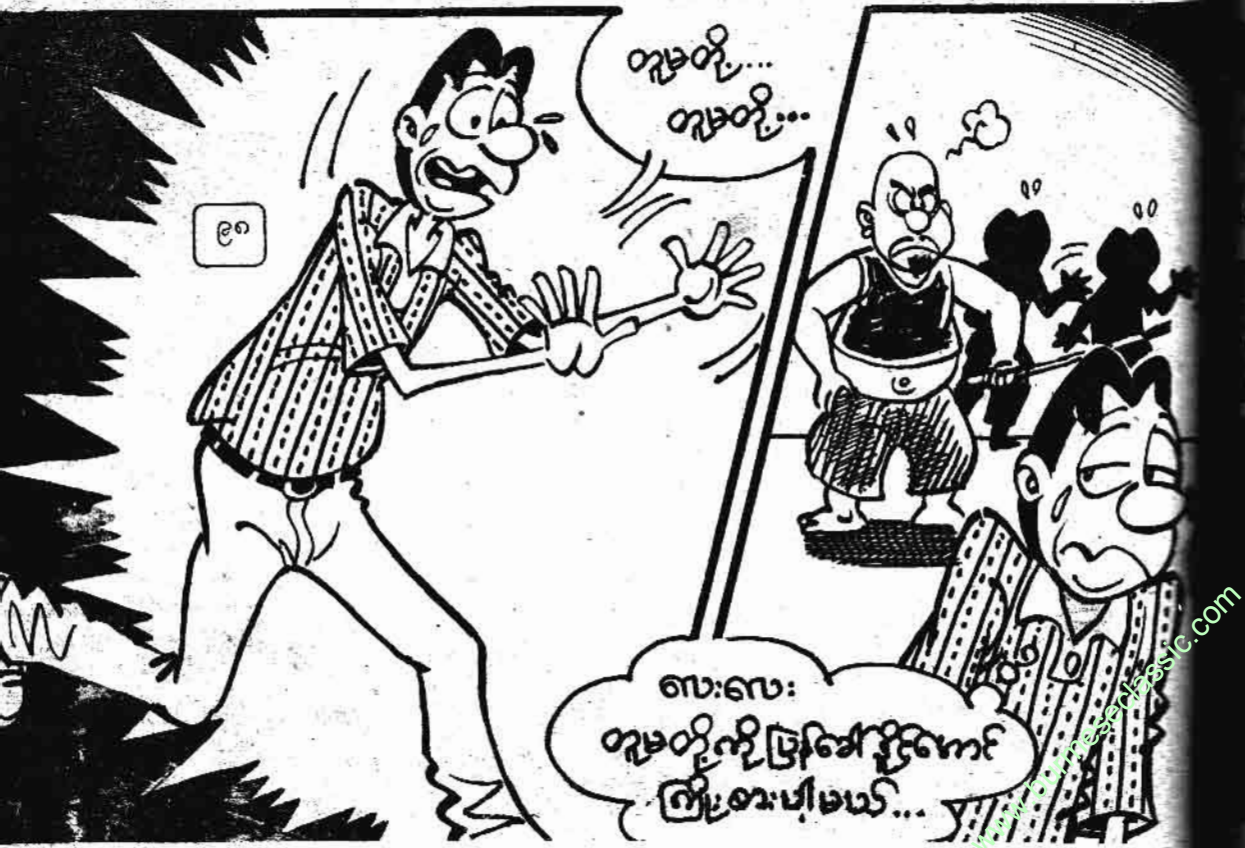

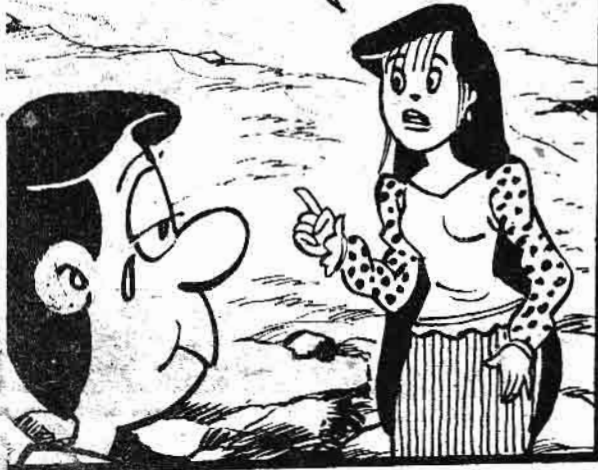

ရှင် တူမတွေက
ဘယ်မှာလဲ...

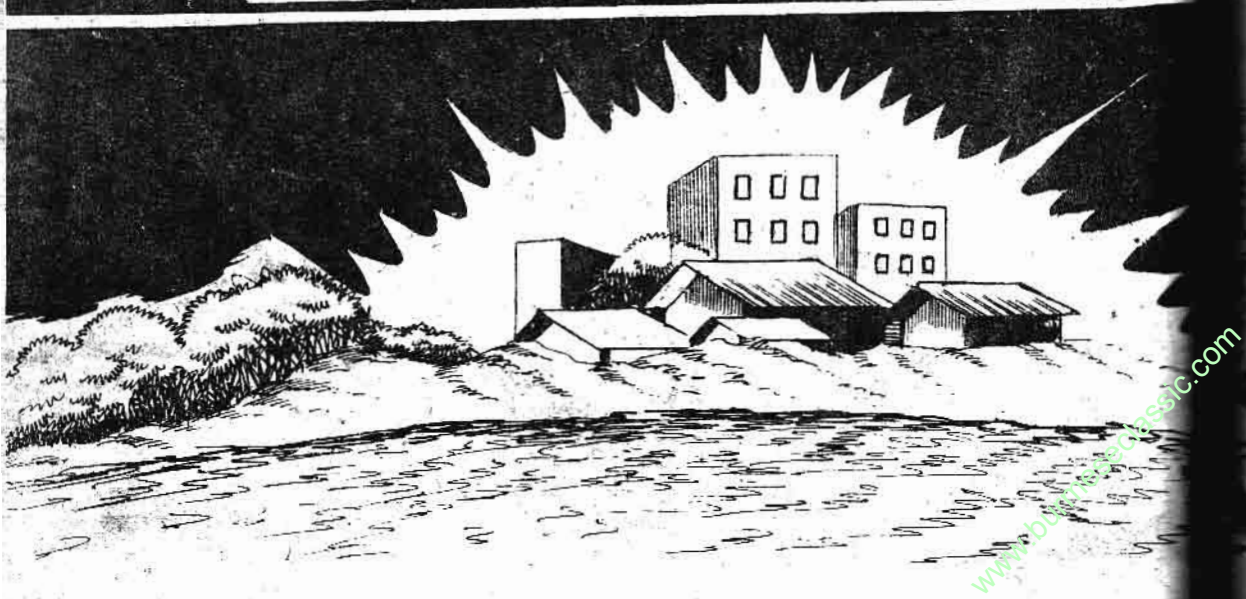

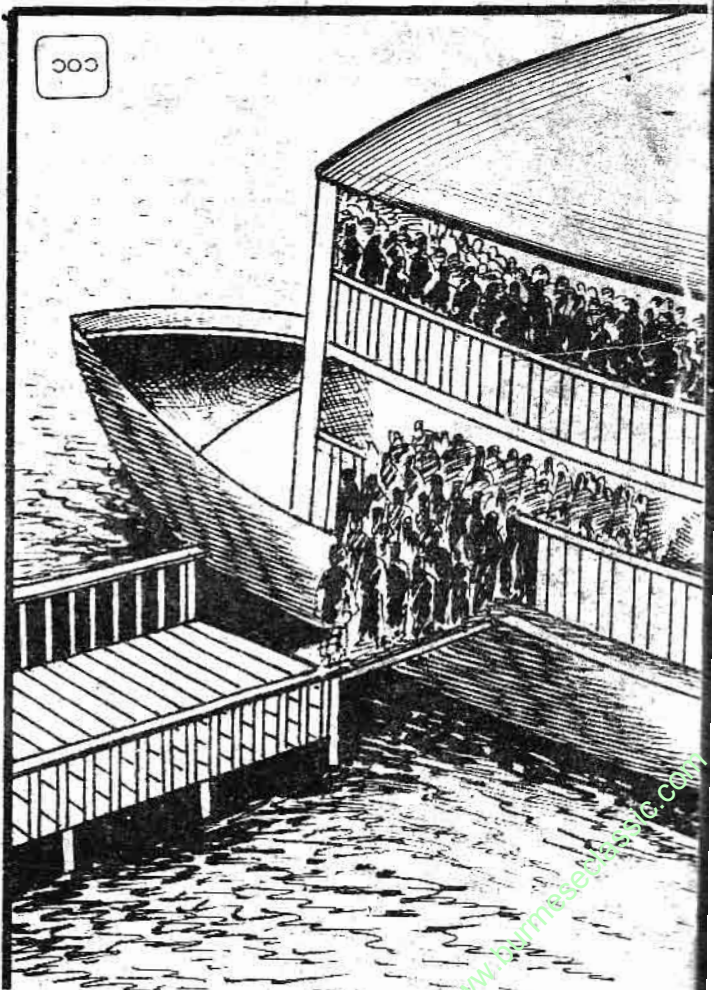
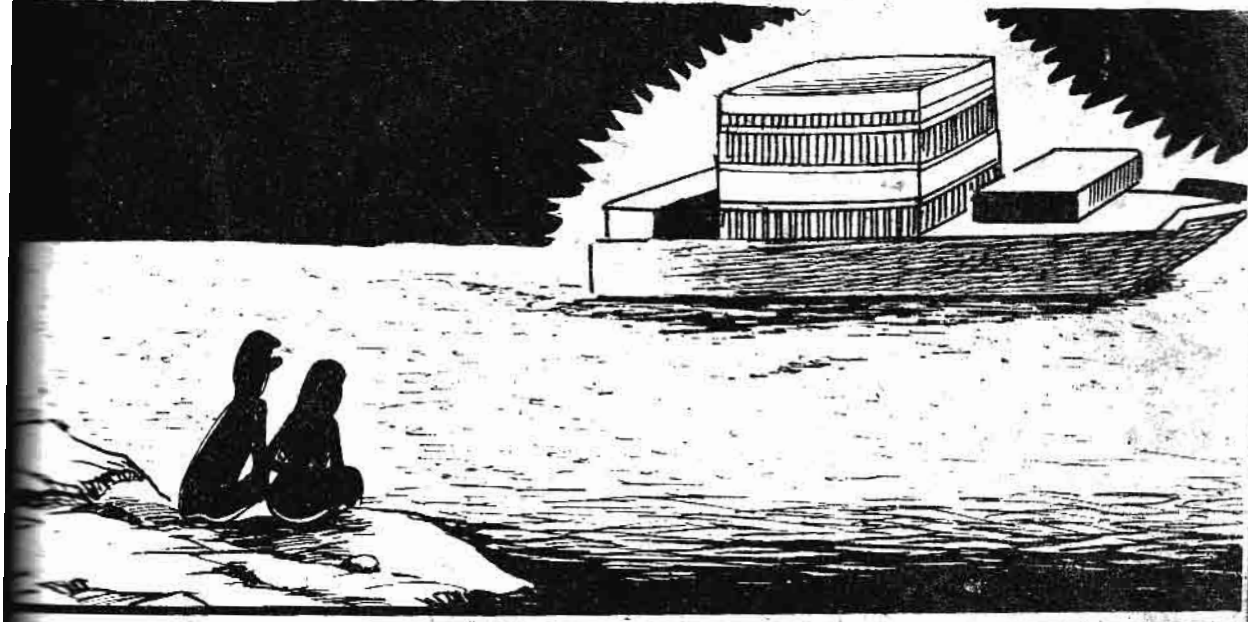
သူ...သူတို့
ဝက်ဖြစ်သွားကြပြီ...နီး...
ဟီး...ဟီး...

နဲဒါကြောင့်ရှင်ကို
နမ္ဘာမလုပ်မိခင် အဖြာ
ဖြာဖို့ပြောတာ..ခုစေ
မိုးချုပ်စော့မယ်...

၁၀၀

အား...
ချမ်းဂိုက်တာ.. နီ:....

ရှင်တော်တော်ချမ်းနော်...
ဒါဆို လွှဲနိမ့်ကို ဖက်ထားလေ

ဟဲ့

ရပါတယ်
ဖက်ထားပါ.. အားမနာပါနဲ့...

အဟိ: ...

ဟာ...

ဒါ... ဒါ
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ...

ဒါလည်း
ဒီကျွန်းက လူတွေလို
မကြာခင် ဖြစ်တော့မယ်...

ဟု... ကျွန်တော်
ဘာလုပ်ရမလဲ... ကယ်ပါဒိုး
ဗျာ...

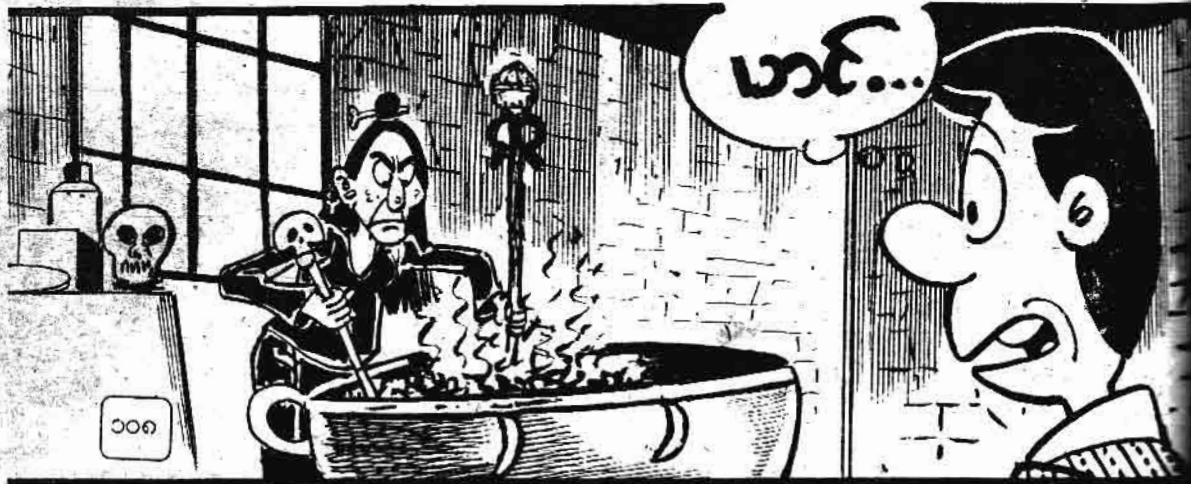

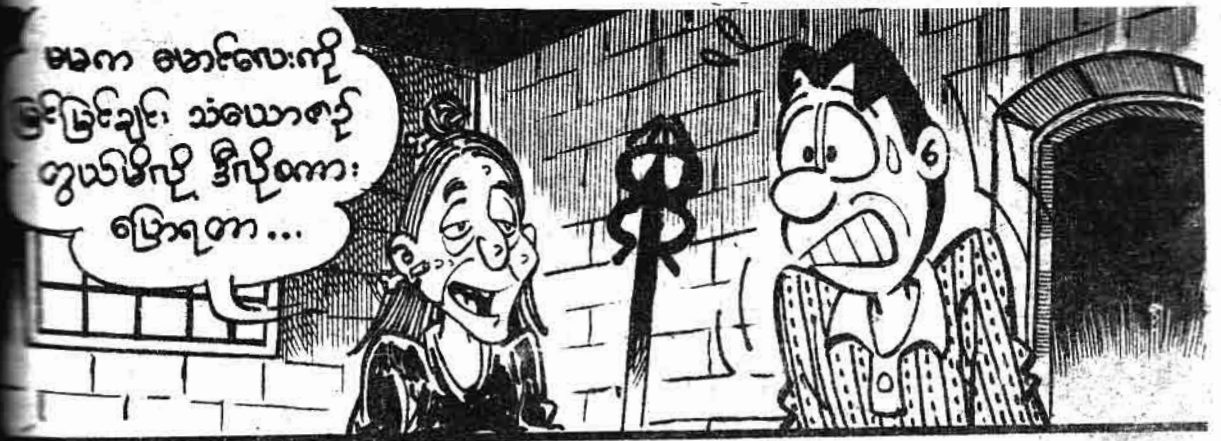

အဟေ...
အားလုံး ထွက်ခွာကြ...

ငါ နဲ့ မောင်လေး
ယောက်ျားတို့ နားနား
ဆေးဆေး စားမယ်...
နော် မောင်လေး....

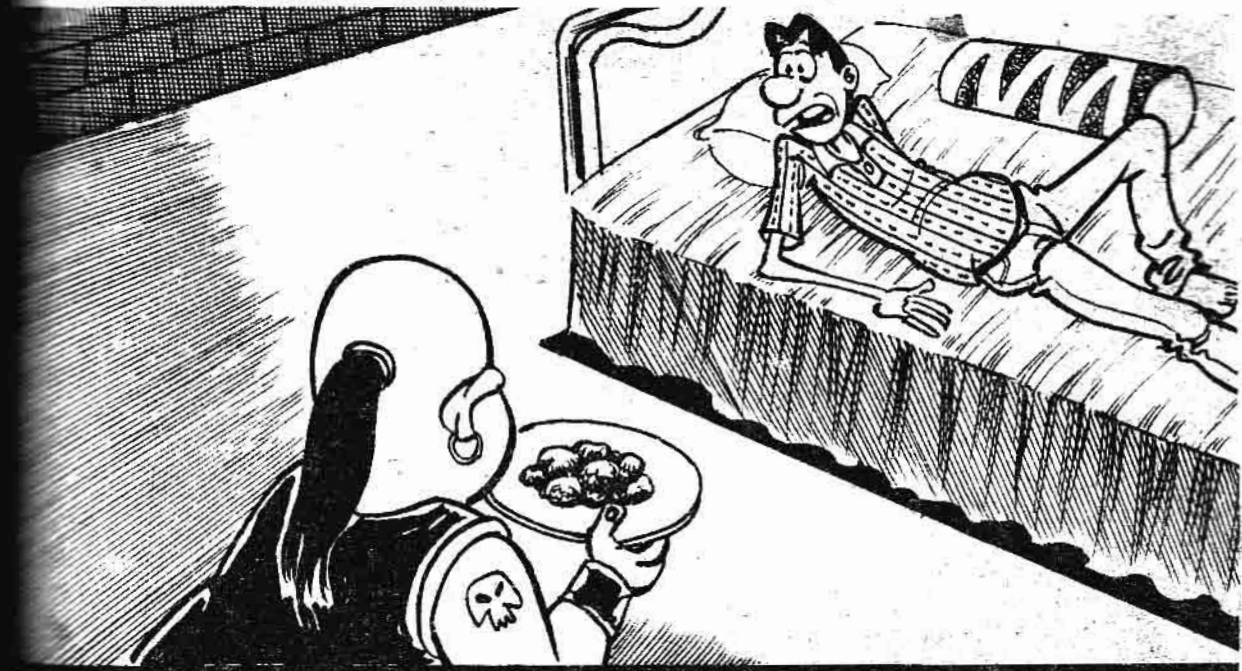

ဘာလို့လို့
မေးနဲ့နော်...

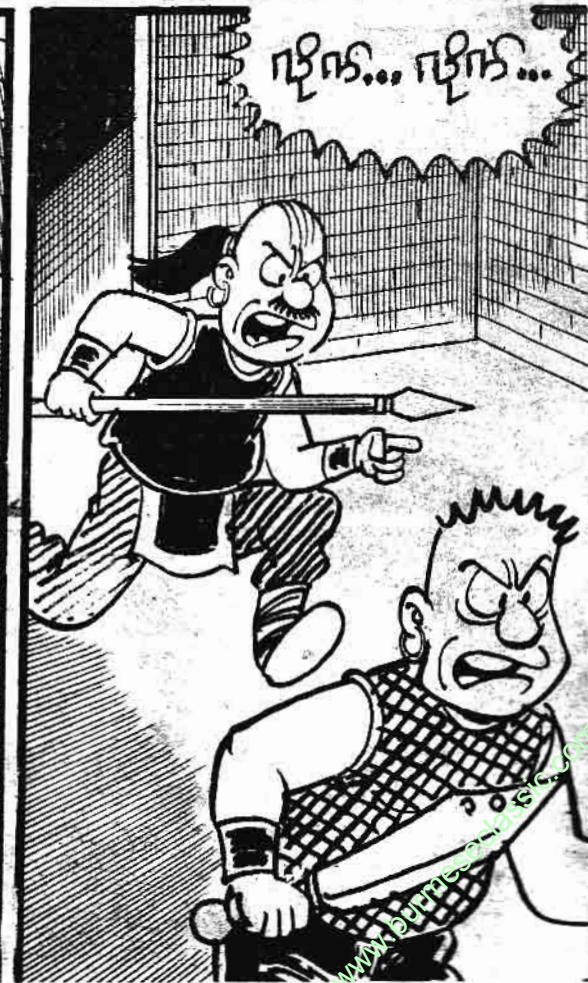
၁၁၁

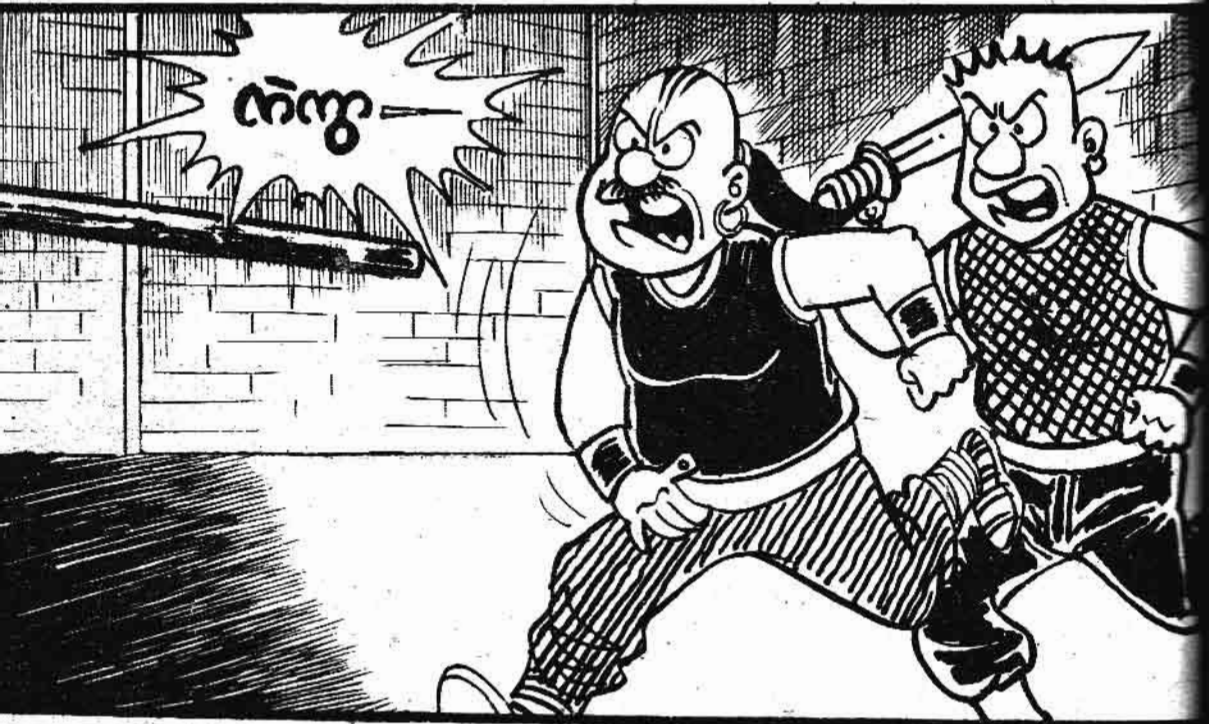
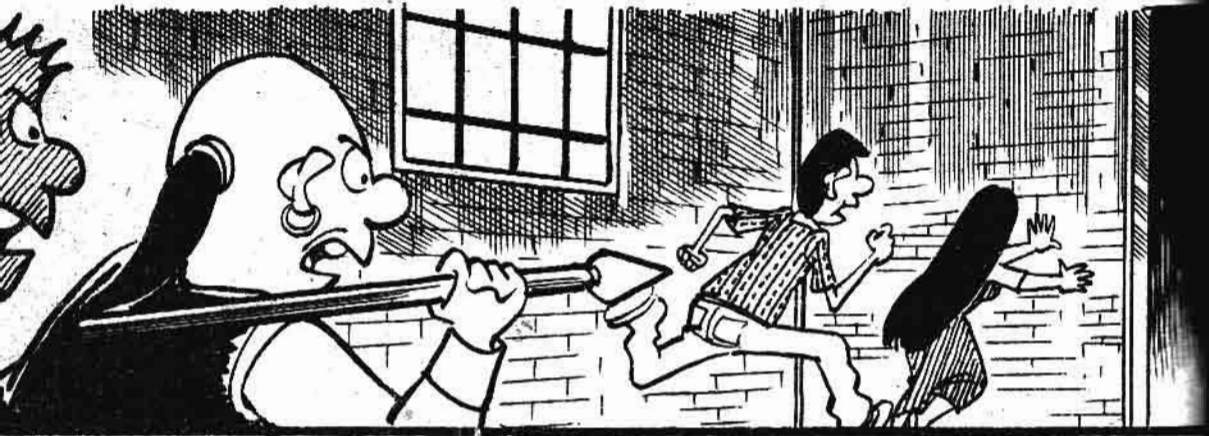
ဝက်ချပါ...

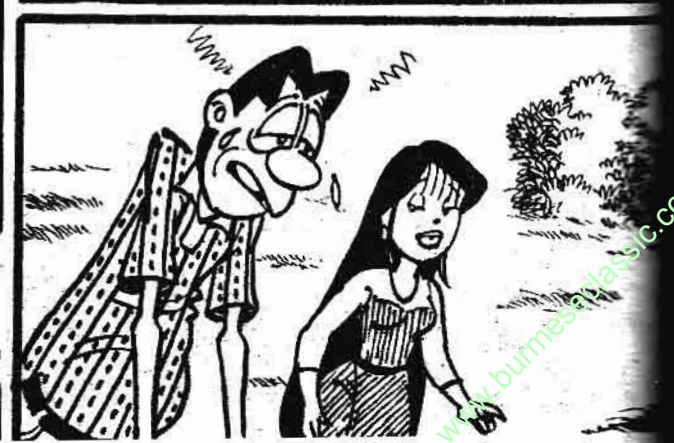
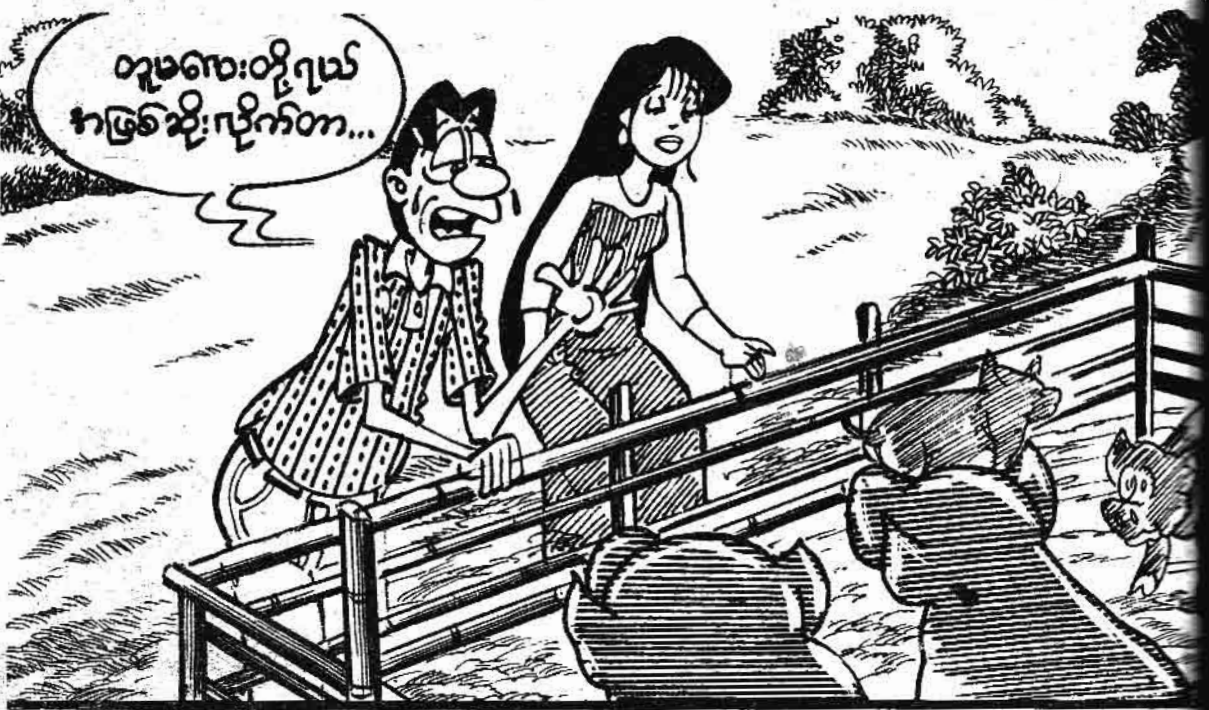

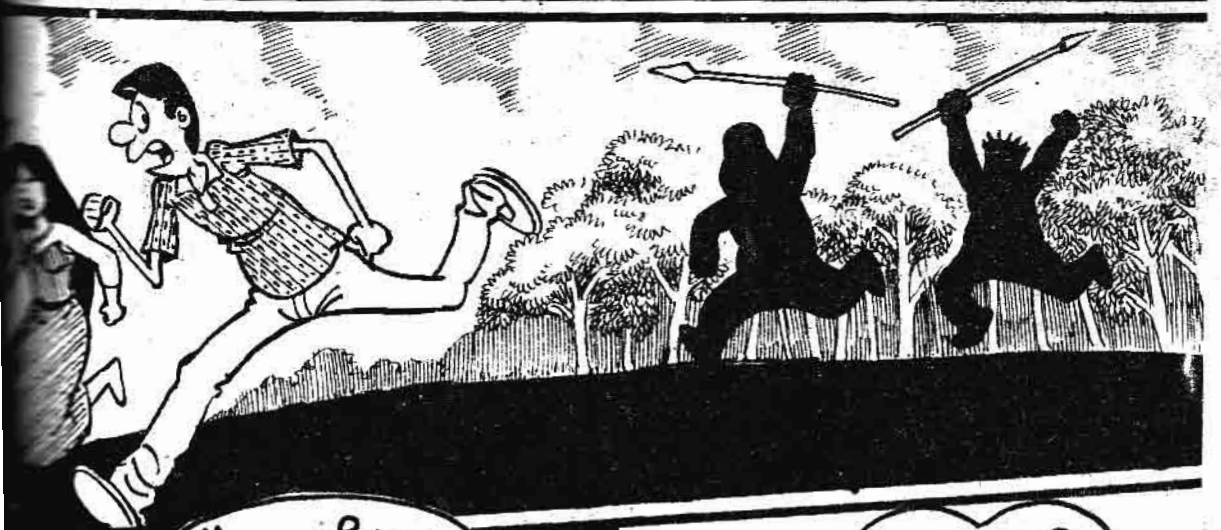

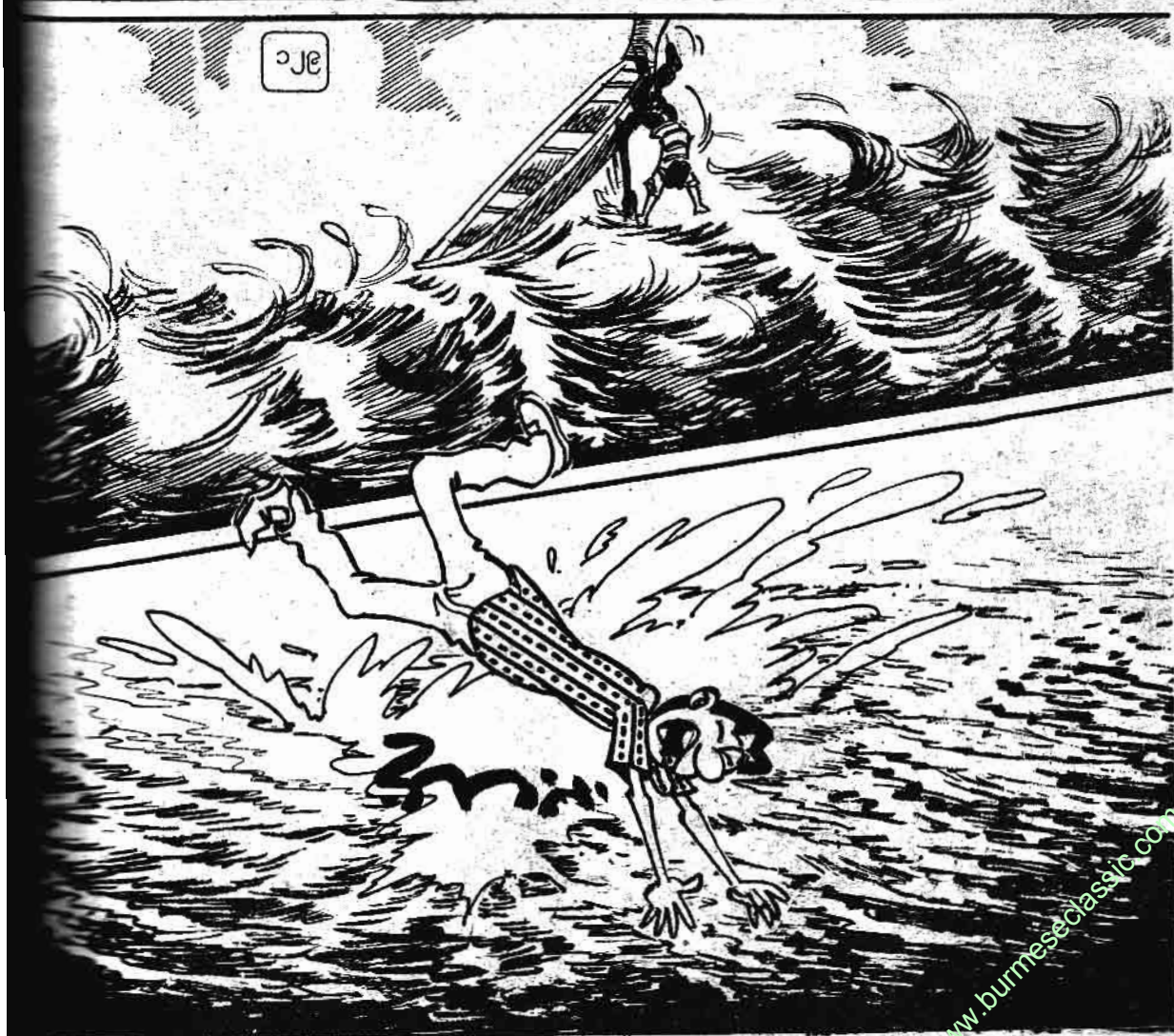

ဒီ ကျွန်းပေးကတော့
ရှင်ကတုက် ကန္တာရယ်ကင်းတယ်
ရှင်စိတ်စေးလက်စေးသာ
ရေပေတော့...

၁၃၃

ရေ...ရေပါဦး...
မင်းက ဘယ်သွားမလို့
လဲ...

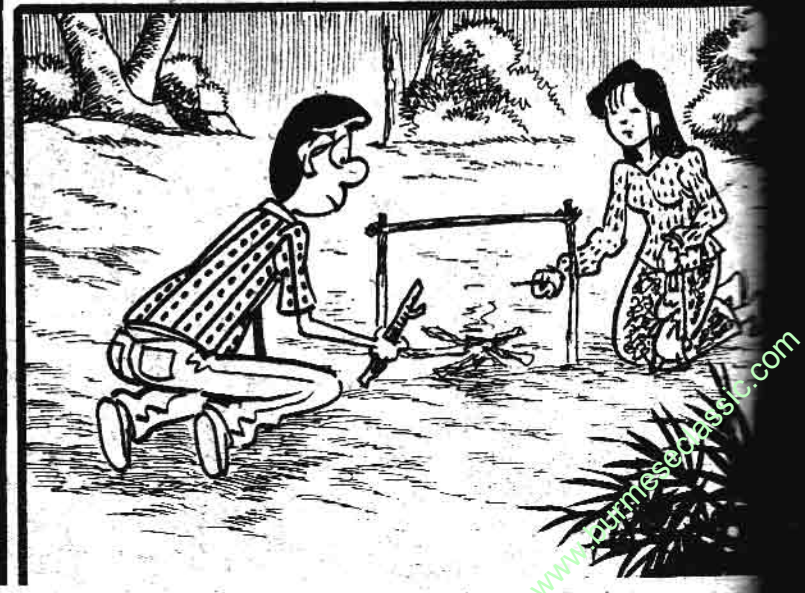
ကဲပါ

ပြန်တော့ပါအူး... ရင်မိုက်
အာရုံဖြို မှတ်လား ဒီမှာ
ခဏာနေဦး...

ဘယ်သူ့
မလို့လဲ...

စားစရာ သွားရှာ
မလို့ပါ... ခဏလေးနော်...

မြန်မြန်
လာနော်...

အဲဒီ စိတ်က ခြေခံ
တစ်ကျွန်းလုံးက ဂူတွေကို
ကျိန်စာတိုက်ပြီး ထိန်းချုပ်
ထားတာ ...

အားလုံးက သူ့ အမိန့်
အာဏာကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြ
ဘူးလေ ...

အားလုံးကို အမျိုး
ပြောင်းလဲ မစဉ်က
သူ့ကိုယ်သူ့ အမျိုး
မရှိတီး ပြောတာမလဲ

ကျွန်းက ဂူတွေ
အားလုံးက ရှေ့ခံပြီး
ညစ်ရတဲ့ ဘဝတွေ

အခုရှိနေကြတဲ့ အဖွား
တက်ပြီးထင်တယ်... လာ... ကိုယ့်
ပုခုံးပေါ်မှာ မြဲပြီး အိပ်နေလို့က်
ဒါဆို သက်သာသွားမှာ...

သတေး... ကျုပ်တို့
ကပြန် ဖြစ်မှ ဖြစ်မယ်...

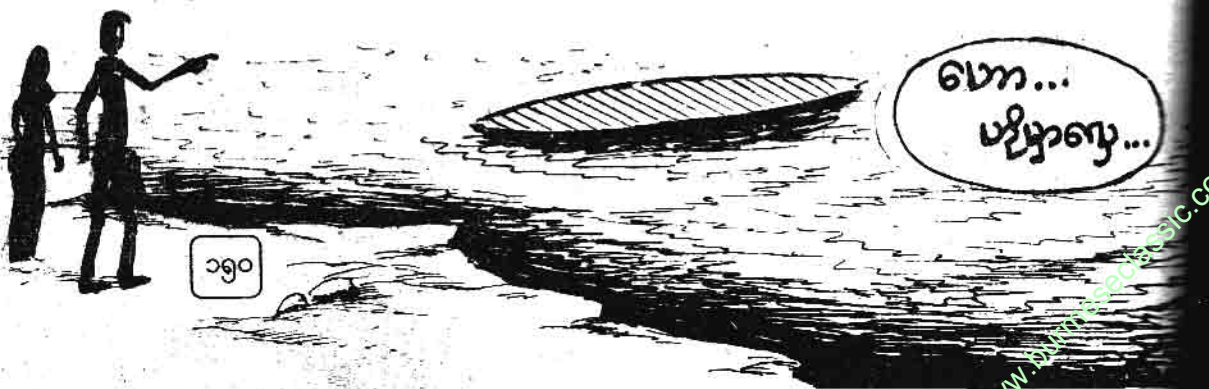
ဟဲ...
သွားရအောင်...

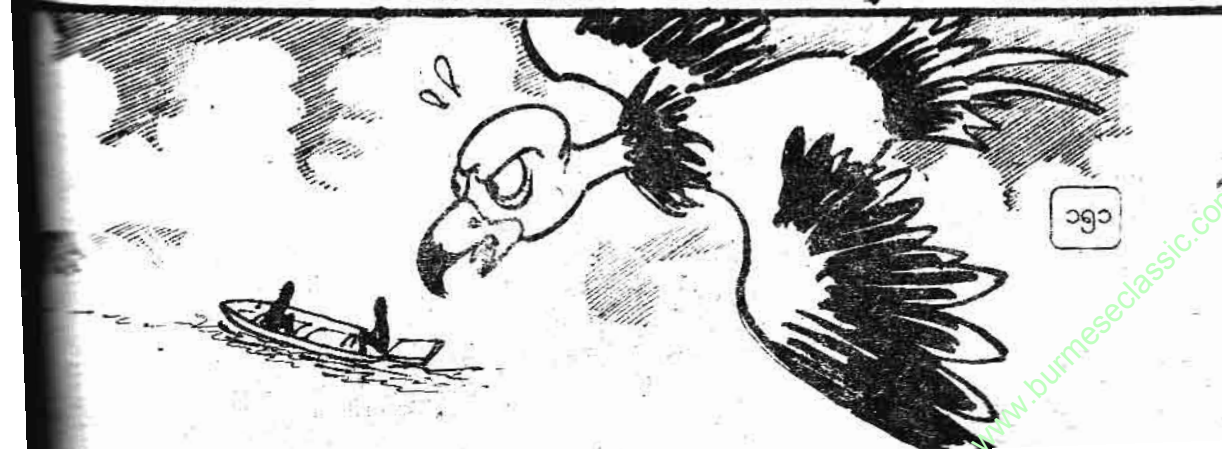
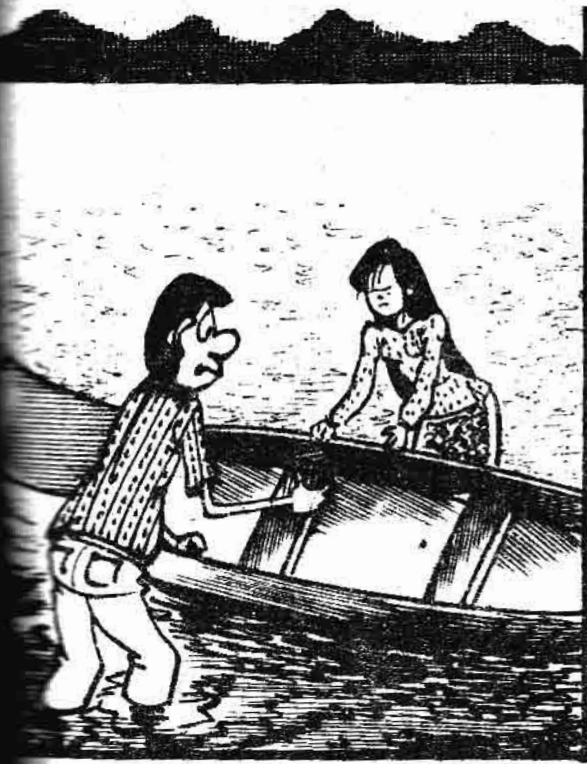
ဒီအတိုင်းဆို
အကဲခတ်ခါခါ လေကူး ပြီး
ပြန်ရတော့မှာပဲ...

သတေးကလည်း
မကုန် ဖြစ်ရင် ကိုယ့်ကို
တွေးမိသွားတယ်... ဒါဆို
ပြန်တာပေါ့...

ငှက်အသွင်
မရှိသေးပြီ... အစား
အသောက်နဲ့ ဂျုံသူတွေ
ကို လိုက်ရှာဖွေ
နေတာပေ...

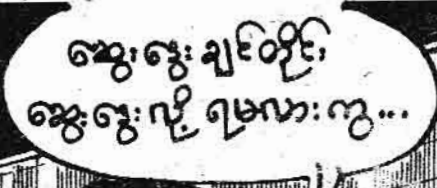
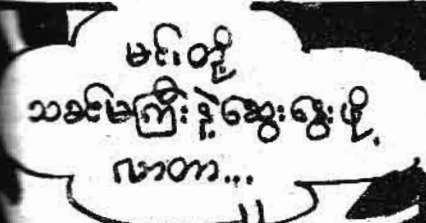
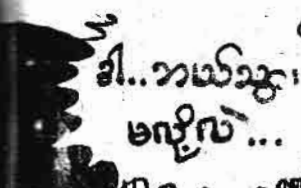
သူ့. ဤနား ကပ်လာတဲ့
လူမိမိတွေကို မေး ပြီး ကျိန်စာ
တိုက်မည့် လိုက်ရှာနေတာ...

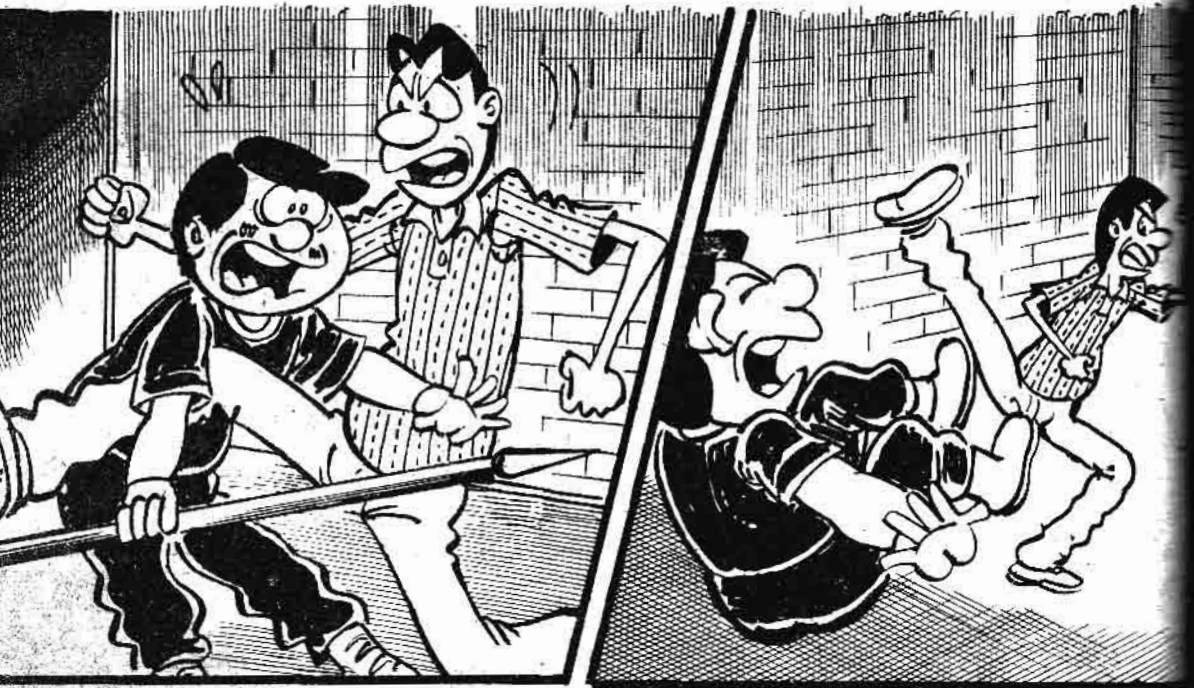
သူ့. ဤနား
ကပ်လာတဲ့ လူမြန်သမျှ
တစ်ခါမှ အကွတ် မပေး
ဘူး...

ဤမကတော့
ဤမဟုတ်ရင်
သူ ဒဏ်ခတ်တာ
ခံရတော့မှာ...

မင်း ကနီချက်တွေ
တော်တော်ဖြင့်တကယ်နော်..
တစ်ချက်တစ်ချက်နဲ့နောက်
ကနီဖြို တော်ကုန်
တာ...

ကဲ.. မိတ်ချလက်ချသာ
ဝါးသွားတော့.. နေနေတာ
သတိထားနော်...

ဒါဆို စောင်လေး မမနဲ့
ကတူနေမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ်ရက်...
ဝမ်းသာလွန်ကဲတာ စောင်လေးရယ်...

ဝမ်းသာတဲ့
ရုပ်ကလေးနဲ့ နီတာလျှာ
ရော...

၁၆၀

စောင်လေးသာ ဒီမှာ
နေမယ်ဆို.. စောင်လေး
ဖြစ်ချင်တာမှန်သိမှ မမ
ကကုန်လုပ်ပေးမှာ

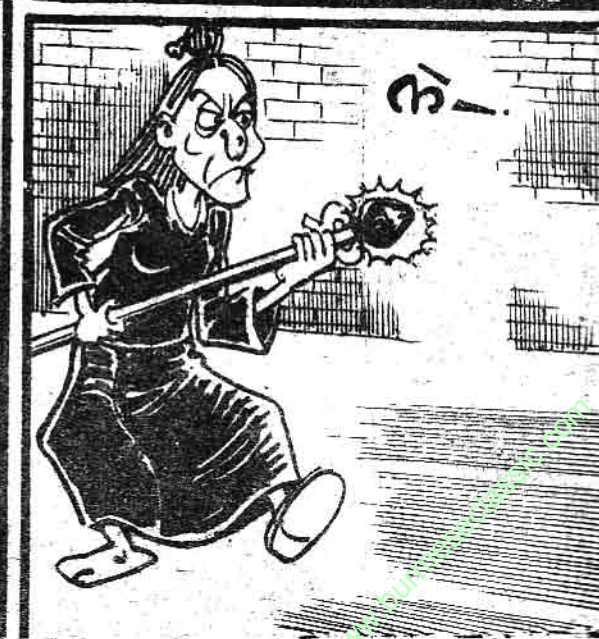

ငါ့ကို သစ္စာစောက်
ကုန်ကတော့ ငါ့ရဲ့ ဇိန်
ကျေးဇြဉ်စာမိပြီးသာ
မှတ်...

ကဲ...

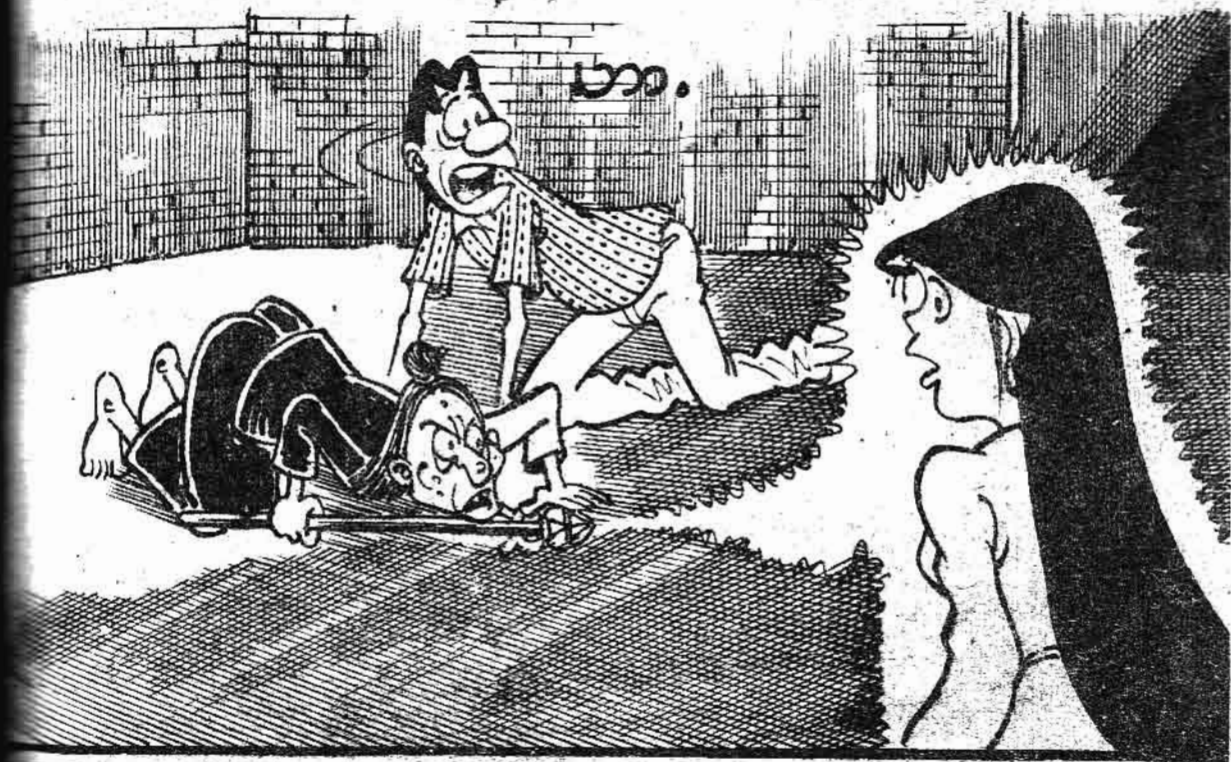
အောင်ဟဲ.

နင်က တော်တော် စွမ်း
ရပါသေး... သာပြီဟေ့
ငါ့... ဝိန်းကော့ခြောက်.

ဟဲ... မလုပ်နဲ့

ဒီဟောက်တောင် ဖြစ်တာ...

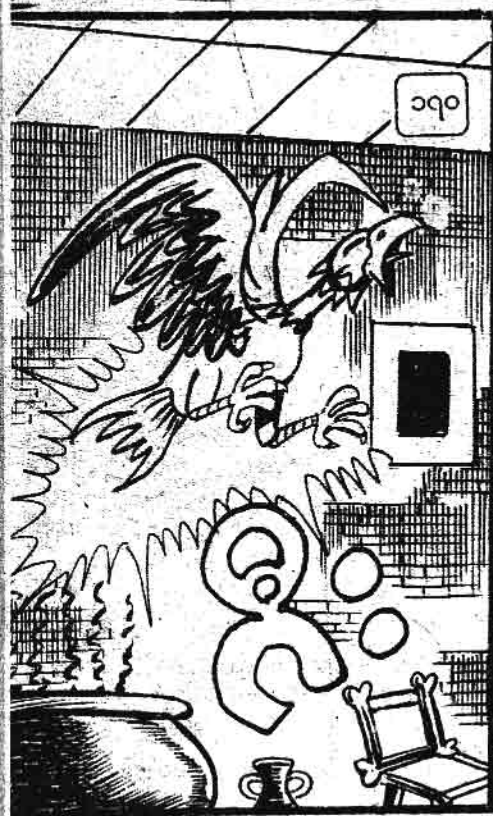
ဒါ... ဒါ...
ဘာလုပ်တာလဲ...

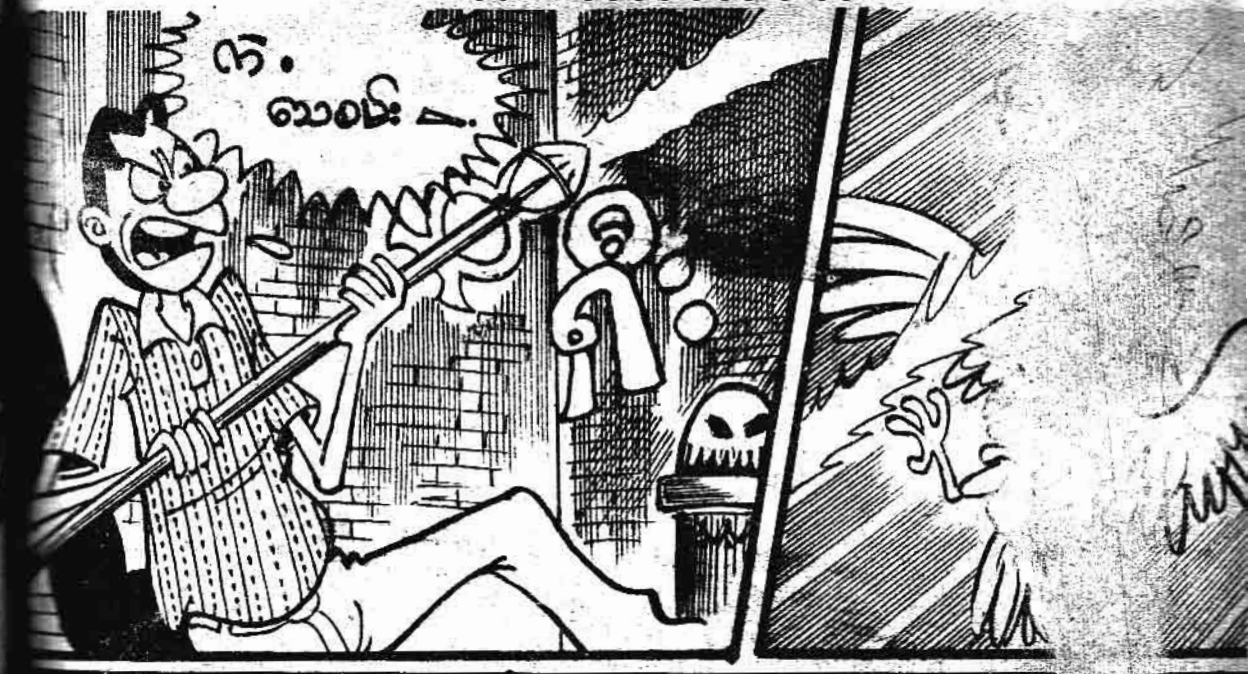

စိန်ပလိန်တိန်
ဂိန်.

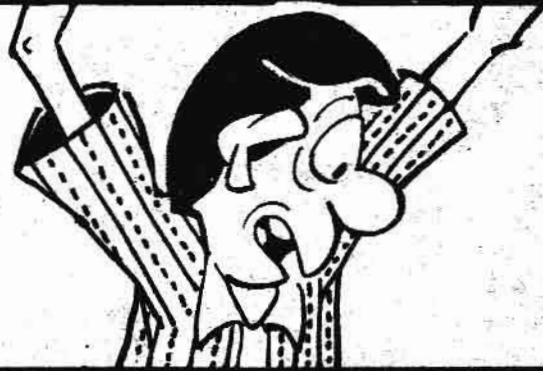

ဟိုဟိုဟိုဟို

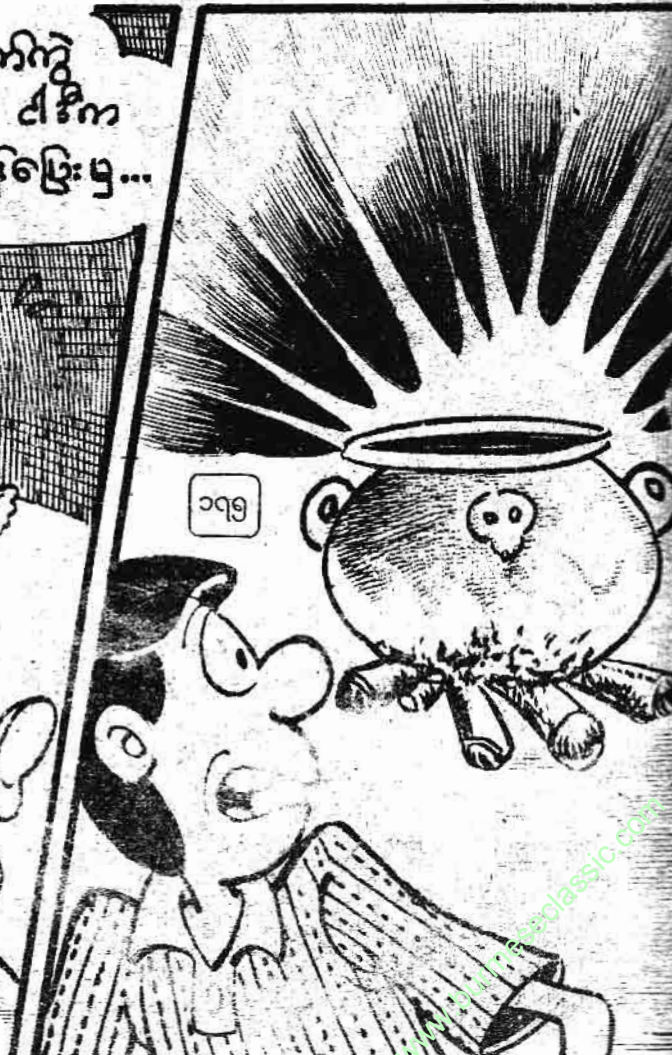
ဟင်

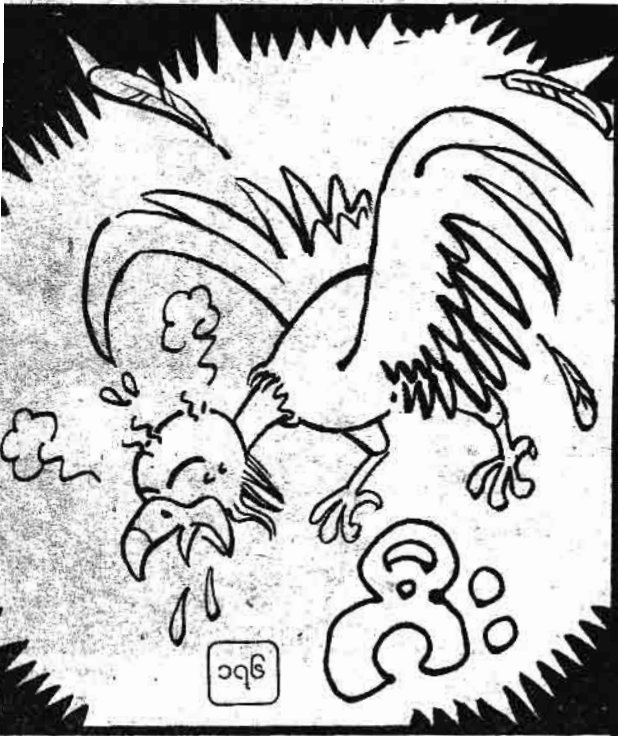
၁၇၃

ဒီဆောင်တွေကြီး
ဒီအိုးထဲကျသွားရင် အရည်ပျော်
ပျက်စီးသွားမှာပဲ...ဟုတ်ပြီ...

ဟာ...ဟိုမှာ
ငှက်ကြီး...ကျ...ကျ...

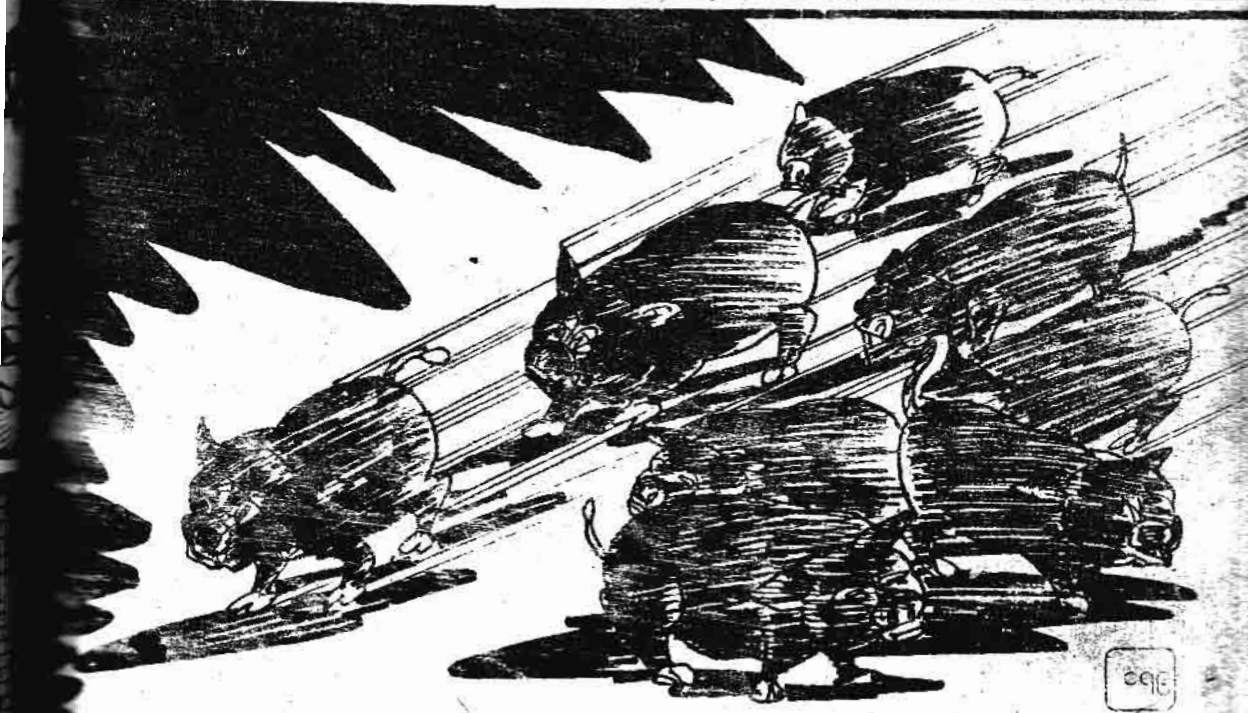

၁၇၇

သူကတော့ သူ့ကံ
တကယ့်အတိုင်း ပြီးသိမ်းသွားပြီ
ရှင်တို့လဲ အဖြာဖြာ
ကြတော့...

၈၇၆

ဟာ...
ဒီကလေးက ခြေထောက်
ဆေးပါလား...

မဟုတ်ဘူး၊
ခြေထောက်ပါ...

ဟာ... တို့ ကမ်းစပ်ကို
ရောက်ဖောင် ဖြန့်ဖြန့်
ပြေးကြမယ်...

ဟုတ်တယ်...
မကြာခင် ရဲတို့က
ဦး ပေါက်ကွဲစေ
မယ်...

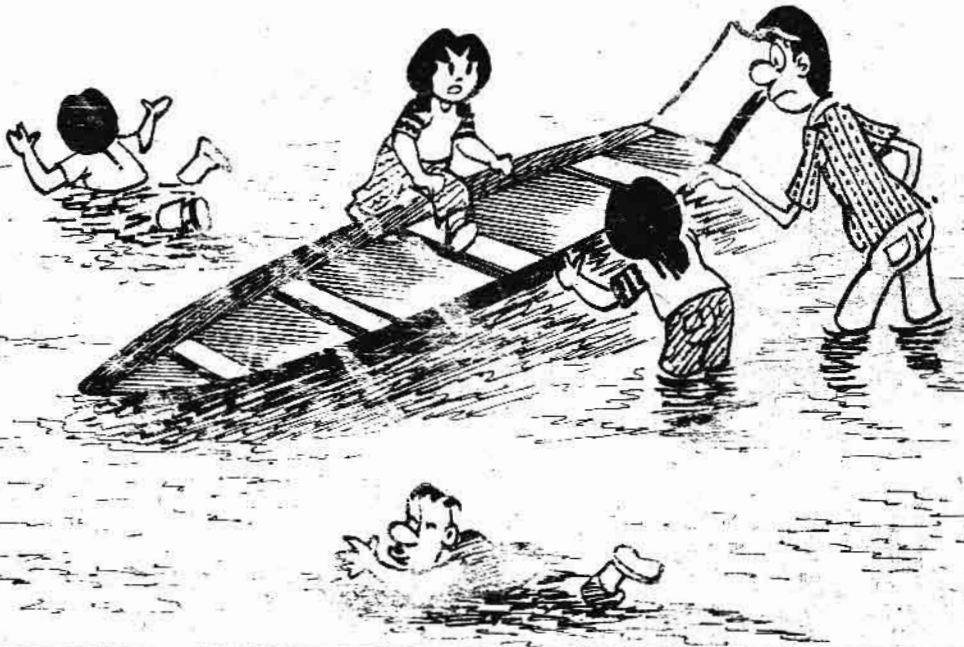

၁၃၂

အခုအပြေး
ကပ်ကပ် ကူးကြရ

ဟေ့ဟေ့
ဟိုမှာ...ဟေ့...ဟေ့...

အောင်
ဟေ့...ဟေ့...

ကျွန်မက
ရှင်တို့နဲ့ ဘဝ မလှဘူး
ကျွန်မက ဝိညာဉ်ပါ..

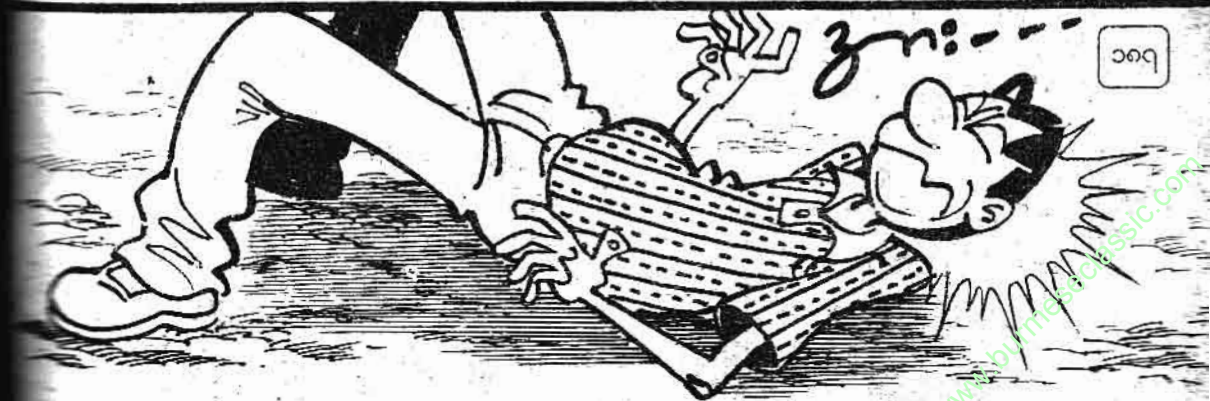
ဝိညာဉ်ဆိုတာ.. သူတို့ သတ်မှတ်
ထားတဲ့ နေရာမှာပဲ နေခွင့်ရှိတယ်.. သွား
ချင်တိုင်း သွားရဦး မလှဘူး...

ဂေ... ရှင်တို့
သွားပြတော့...

ဒဏ္ဍာရီ... ဒဏ္ဍာရီ...

ဘယ်က
ဒဏ္ဍာရီလဲ...

မင်းမြကလဲ ဒဏ္ဍာရီ
ငါ့ကို လက်ကမ်းဖြဲ နှုတ်ဆက်
ရတာပေါ့... နင်တို့ မတွေ့
ဘူးဟာ...

ဟင်
ဘာမှလဲ မတွေ့ပါလား...

၁၈၉

ဇေးဇေး ခေါင်းထိပြီး
တစ်ခုခု ဖြစ်သွားတယ်ထင်တယ်...
တို့ဖြာ ဖို့ အရေးကြီးတယ်.. သူ့အကြိုက်
လှိုက်ပြောရအောင်...

ဟေး
အဲ့ဒါပဲကောင်းတယ်

BURMESE
CLASSIC

ဟဲ့အစ်ကိုရဲ့
ဟဲ့ဗွား ဗမာအောင်လက်
ပြနေတယ်...

BURMESE
CLASSIC

